

Рівненський державний
гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів
здобувачів вищої освіти

№ 5
2022

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 5

Рівне, 2022

УДК 159.9+316.6

Студентський дайджест. Збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти – Випуск 5. – Рівне: РДГУ, 2022. – 143 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету

Виконавчі редактори:

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри загальної психології та психодіагностики, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ (протокол № 5 від 23 червня 2022 р.)

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

форми організації діяльності школярів, як екскурсії національними музеями, виставками, перегляд документальних фільмів за темою тощо.

Інформаційно-пізнавальні компетенції спрямовані на засвоєння знань про національний одяг українців, їх традиції та цінності. Відбувається трансформація знань на вміння та навички творчої діяльності як важливого чинника розвитку культури. Для формування використовується система різноманітних форм і методів, наприклад, інтерактивні ігри, виконання дослідницьких і проектних робіт та інші. Загальний напрямок розвитку інформаційно-пізнавальних компетенцій можна представити у вигляді послідовності етапів: «знаю, що...», «знаю, як...», «знаю, чому...», «розумію», «творю».

Комунікативні компетенції відображають різноманітні взаємозв'язки між учнями та соціоприродним середовищем свого краю. Таким чином, в активній участі у діяльності, зокрема, під час виготовлення ляльки-мотанки на заняттях гуртка можна забезпечити формування загальнокультурної компетентності школярів. Зазначимо, що загальнокультурна компетенція як результат освіти і виховання виявляється у системі знань у сфері загальнолюдської культури та характерних рис національної культури, знань основ духовно-моральних взаєностосунків, традицій, наявності досвіду діяльності у сфері освоєння культурного простору з урахуванням вікових особливостей.

Висновки. Освітній діяльності належить особлива роль у розвитку загальнокультурних компетентностей. Адже, долучаючись до культури, школяр змінюється сам, змінює відносини з культурою, і цим виявляється здатним до вирішення дедалі складніших життєвих завдань. Формування загальнокультурних компетенцій забезпечує трансформацію знань у морально-етичні переконання в уміння та навички творчої діяльності як важливого чинника розвитку культури.

Рівень загальнокультурної компетентності означає здатність вирішувати пізнавальні проблеми, життєві проблеми, аксіологічні проблеми на основі самостійного визначення критеріїв оцінки конкретних ситуацій та критеріїв виборів джерел інформації. Іншими словами, загальнокультурна компетентність проявляється у використанні культурних зразків як критеріїв оцінки.

Список використаних джерел

1. Етнокультурне виховання учнів засобами декоративно-ужиткового мистецтва в умовах позашкільного навчального закладу : метод. посіб. / за ред. А. В. Корнієнко. Дніпропетровськ : Вид. ПП Дрига Т. В., 2016. 236 с.
2. Овчарук О. В. Розвиток компетентнісного підходу : стратегічні орієнтири міжнародної спільноти. Компетентнісний підхід у сучасній освіті : світовий досвід та українські перспективи. Київ : К.І.С., 2004. 112 с.
3. Програма «Нова Українська школа» у поступі до цінностей». URL: <https://ru.calameo.com/read/004064295569365eba3d5>(дата звернення: 21.05.2022 р.).
4. Степико М. Буттяетносу: витоки, сучасність, перспективи : (філософсько-методологічний аналіз). Київ : Т-во «Знання», КОО, 1998. 251с.
5. Сидорук І. Народна дерев'яна іграшка як чинник традиційного виховання. *Початкова школа*. 2000. № 5. С. 49–53.
6. Хуторський А. В. Визначення загального змісту і ключових компетенцій як характеристика нового підходу до конструювання освітніх стандартів. *Компетенції в освіті : досвід проектування*. Москва : ІНЕК, 2007. С. 12–13.

УДК [373.015.31:17.022.1]:37(091)

ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНО-ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ОСОБИСТОСТІ ЗАСОБАМИ ЕТНОПЕДАГОГІКИ

Кожарко Марія, здобувач ОС «магістр»
спеціальності 013 «Початкова освіта», 1 курс, РДГУ
Керівник: Поліщук О. П., доктор філософії, доцент

Постановка проблеми. Виховання у молоді морально-ціннісних орієнтацій є пріоритетом українського суспільства, важливим завданням освіти і виховання, що особливо загострюється нині, коли Україна відстоює свій суверенітет і територіальну цілісність, утворює власні національні інтереси. У зв'язку з цим зростає роль багатовікового досвіду українського народу, традицій етнопедагогіки, на основі яких формується світогляд, життєві цінності молоді. Це актуалізує проблему виховання у неї морально-ціннісних орієнтацій на повагу, милосердя, вдячність, любов до Батьківщини, гідність, що вимагає, передусім, вдосконалення підготовки майбутнього вчительства.

На значущості застосування ідей етнопедагогіки наголошує чимало науковців, котрі у своїх дослідженнях зосереджують увагу на необхідності використання під час навчального процесу таких методів і засобів навчання, які забезпечать повноправну участь студента у процесі його професійної підготовки в умовах співробітництва, формування самостійності й оригінальності мислення. Саме навчальний процес, побудований на принципах етнопедагогіки, сприятиме вихованню у майбутнього педагога не лише почуття патріотизму, а і глибокої поваги до споконвічних традицій свого народу, професійної відповідальності, стійкого інтересу та постійного прагнення до власного професійно-педагогічного вдосконалення [2].

Тракування різних видів професійно-педагогічної компетентності, специфіки організації процесу формування цього особистісного утворення висвітлювалось у працях О. Бігич, І. Зимньої, І. Зязюна, Н. Кузьміної, А. Маркової, В. Радула, С. Ракова, В. Сластьоніна, Л. Хоружої та багатьох інших науковців. Здобутки етнопедагогіки як науки аналізували у своїх працях Г. Волков, В. Кононенко, В. Кузь, Н. Лисенко, В. Мосіяшенко, Є. Приступа, М. Стельмахович, О. Сухомлинська, Є. Сявавко, Т. Усатенко, Г.Філіпчук, М. Хайруддінов. На важливості етнопедагогічної підготовки майбутнього вчителя та формуванні етнопедагогічної культури акцентували В. Ніколаєв, М. Харитонов.

Мета дослідження полягає у висвітленні шляхів формування морально-ціннісних орієнтацій сучасної молоді засобами етнопедагогіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. На сьогодні проблема формування морально-ціннісних орієнтацій сучасної молоді засобами етнопедагогіки набуває надзвичайної уваги з огляду на боротьбу України за свою незалежність, обстоювання своїх моральних цінностей, свого шляху розвитку. Це вимагає удосконалення виховних програм, повернення до народного досвіду, його глибокого вивчення і осучаснення з виховання морально-ціннісних орієнтацій молоді.

Морально-ціннісні орієнтації охоплюють усі сфери діяльності людини, що спонукає до осмислення накопиченого досвіду у моральній сфері, найважливіших сторін її життя, гуманізації суспільства та міжособистісних стосунків. Їх аналіз потребує чіткого визначення понять «народна педагогіка» та «етнопедагогіка». Виховання сучасної молоді засобами етнопедагогіки є нагальною потребою нашого часу, невід'ємною складовою національного виховання. Звернення до етнопедагогіки обумовлено і тим, що сьогодні «існує також потреба усунення штучно продукованих у період суспільних деформацій і національного нігілізму суперечностей між досягненням багатовікового морально-педагогічного досвіду народу й недостатнім його використанням у науковій теорії та практиці» [1].

Виховання морально-ціннісних орієнтацій у молоді має здійснюватись з використанням засобів етнопедагогіки, що дасть змогу залучити її до моральних цінностей українського народу, виховати гідними громадянами і патріотами України. Найважливішою характеристикою засобів виховання етнопедагогіки є те, що вони є результатом народних традицій та культури, що забезпечують ефективну передачу та засвоєння морально-ціннісних орієнтацій. Засоби виховання етнопедагогіки несуть інформацію як в наочній, знаковосимволічній, так і дієво-практичній формі.

Етнопедагогічні засоби виховання є важливим важелем у вихованні моральної і духовної особистості, обумовлені метою і завданнями виховного процесу закладу освіти. Виховання морально-ціннісних орієнтацій сучасної молоді засобами етнопедагогіки відіграють

надзвичайно важливу роль, оскільки забезпечують передачу і трансформацію накопиченого українським народом педагогічного досвіду, презентуючи переваги моральних цінностей, причинно-наслідкові зв'язки схвалюваної і несхвалюваної поведінки. Морально-ціннісні орієнтації відображають життєві смисли, моральні потреби зростаючої особистості та її ставлення до життя, обумовлені моральними цінностями і є важливою складовою духовної сфери особистості.

Морально-ціннісні орієнтації формуються на основі диференціації моральних цінностей за значущістю у житті індивіда та визначають характер моральної поведінки, вчинків та вибір життєвої стратегії. За своєю суттю моральні цінності відображають моральні ідеали та життєві цінності особистості, тоді як морально-ціннісні орієнтації – шлях їх досягнення. Морально-ціннісні орієнтації ми розглядаємо як спрямованість зростаючої особистості на моральні цінності українського народу, що забезпечуються механізмами національно-культурної ідентичності, етнорефлексії та впливають на вироблення бажаних моральних якостей, принципів та ідеалів, втілених у реальні дії і поведінку. Вихованість морально-ціннісних орієнтацій є ознакою моральної зрілості особистості, морально-етичної культури, необхідної для майбутньої педагогічної діяльності вчителя. Тоді як невихованість морально-ціннісних орієнтацій виражається у відсутності чітких моральних і етичних уявлень, розмитості понять «добра» і «зла», невизначеності сенсу життя, цілей і засобів, що може завдати шкоди не лише майбутньому педагогу, а й його вихованцям [3].

Основою морально-ціннісних орієнтацій є моральні цінності українського народу, які носять спільний і консолідуєчий характер, що пояснюється культурними особливостями та історичною долею становлення української нації, труднощами виживання, боротьбою за незалежність та гуманістичними перспективами розвитку і саморозвитку окремої особистості. У різноманітних народних джерелах: заповідях, порадах, настановах, притчах обґрунтовується необхідність орієнтації молоді на моральні цінності, вироблення стратегії і тактики життя на численних прикладах народних героїв, які виступають формою виховного впливу. Безсумнівно, життя людини перебуває у тісному зв'язку з життям народу, що позначається на її зорієнтованості на традиційні українські моральні цінності.

Виховання особистості має здійснюватися на основі моральних цінностей українського народу, що дає змогу орієнтувати молодь на високі моральні зразки, вивірені часом і досвідом народу, правила схвалюваної суспільством поведінки; моральні принципи, якими керується сучасна молодь у прийнятті власних рішень; як підґрунтя моральних суджень, переконань, згідно яких особистість і поводить чи коригує власну поведінку. В основі морально-ціннісних орієнтацій сучасної молоді лежать моральні цінності українського народу, до яких ми відносимо гідність, повагу до людей, милосердя, вдячність, любов до Батьківщини, які на нашу думку найповніше відображають моральні потреби українського народу.

Повага до людей: є моральним стрижнем особистості, що характеризує її ціннісне ставлення до інших людей в соціальній й особистісній площинах та виявляється в дотриманні етикету, ввічливості, розумінні потреб, урахуванні інтересів оточуючих, визнанні їх суб'єктами. На думку С. Русової, повага до людей закладається у ранньому дитинстві, що потребує пильної уваги батьків і вихователів. «Якнайраніш треба утворити для дитини товариський осередок і тут слідкувати, щоб дитина не заносилася в товаристві, щоб ставилася до товариства з широю ласкою, з рівною пошаною» [3].

Милосердя, як ціннісне ставлення до іншої людини, виявляється в людській здатності відгукнутися на чужий біль і проблеми, протистоїть байдужості; є важливою моральною цінністю українців, в основі якої – здатність розуміти інших, підтримка, активне співчуття, зумовлене важкими випробуваннями, що випали на долю українського народу.

Вдячність є важливою моральною цінністю і гранню людського буття, що визначається усвідомленням важливої ролі інших людей у своєму житті, бажанням відповісти добром на добро, постає ціннісною взаємодією з оточуючими, характеризує рівень моральної й етичної культури особистості, що підтверджує визначення В. Кононенка, який характеризував «вдячність – якість, що характеризується готовністю робити добро іншим людям» [2].

Любов до Батьківщини становить основу виховання морально-ціннісних орієнтацій особистості, що детермінує її ставлення до України, знання і шанування історичного минулого, мови, залученість до традиційно-звичаєвої культури рідного народу, толерантне ставлення до представників інших етносів і конфесій.

Гідність виявляється у потребі самореалізації особистості, визнання її досягнень, а також у позитивному самосприйнятті та повазі до себе; що актуалізує виховання у молоді морально-ціннісної орієнтації на гідність як необхідну умову особистісного та професійного становлення, яке неможливе без усвідомлення людини як мети, а не як засобу. Таким чином, система морально-ціннісних орієнтацій асимілює усі моральні цінності у свідомості індивіда, що виступають певним еталоном оцінки явищ, подій, що дає змогу розглядати їх як ідеальну модель власної поведінки [1].

Висновки. Морально-ціннісні орієнтації – це відображення у свідомості людини цінностей, визнаних нею як стратегічних життєвих цілей і загальних світоглядних орієнтирів. Слід наголосити, що правильні цінності будуть сформовані тільки за умови, коли сучасна молодь виховуватиметься на традиціях та звичаях українського народу, починаючи із сім'ї. На основі висловленого доходимо висновку, що морально-ціннісні орієнтації відносять до найважливіших компонентів структури особистості, за ступенем сформованості яких можна бачити рівень сформованості особистості загалом.

Список використаних джерел

1. Євтух В. Б. Етнопедагогіка : навч. посіб. Київ : Вид.-поліграф. центр «Київський університет», 2003. 149 с.
2. Мосіяшенко В. А. Українська етнопедагогіка : навч. посіб. Суми : ВТД «Університетська книга», 2005. 176 с.
3. Савченко О. Я. Виховний потенціал початкової освіти. Київ : Богданова А. М., 2009. 226 с.

УДК 159.9.07:[159.922.86:004.738.5]

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ СТРАХУ

Кошка Ілона, здобувач ОС «магістр»

спеціальності 053 «Психологія, 1 курс, РДГУ

Керівник: Созиюк О.С, кандидат психологічних наук, доцент

Постановка проблеми. Напевне не існує у світі людини, яка б не боялася чогось у більшій чи меншій мірі. Переживання тривоги, неспокою і страху – це все прояви психічної активності. Сьогодення висуває до людини високі вимоги і, щоб бути активним учасником подій, вона має активізувати себе як розумово і психологічно, так і фізично. Це продукує високий рівень напруженості. А, як відомо, показником успішної діяльності є відсутність психологічного дискомфорту та страхів.

Звертаючись до психологічного тлумачного словника найсучасніших термінів, знаходимо визначення дефініції «страху» як емоції, що виникає в ситуаціях загрози біологічному чи соціальному існуванню індивіда і спрямована на джерело справжньої чи уявної небезпеки [4]. Феномен страху не втрачає своєї унікальності впродовж існування людства. Дослідження особливостей страху в останні роки і, тим більше, останні місяці, набувають все більшої актуальності і значущості. Зокрема, увага приділяється вивченню сутності, функціям, класифікаціям, характеристиці, психологічним детермінантам виникнення та подоланню страхів, специфічним особливостям перебігу емоції страху в різних вікових періодах. До трактування страху як психічного стану існує безліч наукових підходів. Аналіз цих підходів показав, що дана проблема викликає неабиякий дослідницький інтерес на різних рівнях наукового пізнання: філософському, загально- та конкретно-науковому, що вказує на її значущість. Перші роздуми про природу страху належать ще філософам античності: Аристотелю, Р. Декарту, І. Канту, А. Камю, Платону, Б. Спінозі, Л. Фейербаху та ін.

ЗМІСТ

Частина 1.

ТЕОРЕТИКО-ЕМПІРИЧНИЙ КОНТЕНТ МОЛОДІЖНИХ ПОШУКІВ

<i>Безека Світлана</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	3
<i>Білковська Алла</i> ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ».....	5
<i>Біль Юлія</i> ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО РОЗГЛЯДУ САМОРЕГУЛЯЦІЇ ПОВЕДІНКИ У СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	8
<i>Буравцова Оксана</i> РОЛЬ РОЗВИВАЛЬНО - ІГРОВОГО СЕРЕДОВИЩА У СТАНОВЛЕННІ ТА ПСИХОЛОГІЧНОМУ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ У СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ.....	11
<i>Волошина Оксана</i> ЛЮБОВ ЯК ОСНОВА ПОБУДОВИ ПОДРУЖНИХ СТОСУНКІВ.....	13
<i>Гаврилюк Олена</i> ШЛЯХИ ВПЛИВУ НА ФОРМУВАННЯ СИЛИ ВОЛІ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	16
<i>Гнівошевська Анастасія, Кулаков Руслан</i> ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНТЕРНЕТ-АДИКЦІЇ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	19
<i>Долганик Марія</i> ПРЕВЕНТИВНЕ ВИХОВАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	22
<i>Жовтанюк Ксенія</i> ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРИЧИН ВИНИКНЕННЯ СТРАХІВ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	25
<i>Івасюк Павло, Корчакова Наталія</i> СТАВЛЕННЯ МОЛОДІ ДО ПОЗАШЛЮБНИХ СТОСУНКІВ.....	29
<i>Коваленко Валентина</i> ВПЕВНЕНІСТЬ ТА РІШУЧІСТЬ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ У ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ.....	32
<i>Ковалець Антоніна</i> РОЗВИТОК МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ У СТУДЕНТІВ.....	34
<i>Ковальчук Христина</i> ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ НЕВПЕВНЕНОСТІ У СОБІ.....	36
<i>Ковтунович Єва</i> ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНОКУЛЬТУРНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ЛЯЛЬКИ.....	39

<i>Кожарко Марія</i> ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНО-ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ОСОБИСТОСТІ ЗАСОБАМИ ЕТНОПЕДАГОГІКИ.....	42
<i>Кошика Ілона</i> ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ СТРАХУ.....	45
<i>Крук Тетяна</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ УЯВЛЕНЬ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	48
<i>Кучканова Вікторія, Хомич Іванна</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КОНФЛІКТІВ.....	52
<i>Левченя Валентина</i> ВПЛИВ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІСІ.....	54
<i>Мартюченко Катерина</i> ПСИХОЛОГІЧНОСОБЛИВОСТІ ТРИВОЖНОСТІ В ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	57
<i>Матеюк Олександр</i> СТРАТЕГІЇ САМОСТВЕРДЖЕННЯ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ.....	60
<i>Мельник Олександра, Безлюдна Валентина</i> ПСИХОЛОГІЧНУ СУТНІСТЬ ІНВЕКТИВНОЇ ЛЕКСИКИ.....	62
<i>Микитюк Вікторія</i> ПСИХОЛОГІЧНІ РЕСУРСИ КОРЕКЦІЇ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІСІ.....	64
<i>Нестерчук Оксана</i> ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	65
<i>Ничко Ангеліна, Юрчук Олексій</i> РУХЛИВА ГРА ЯК ЗАСІБ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ.....	68
<i>Охота Ольга</i> ЕКСКУРСІЯ ЯК ФОРМА ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ.....	71
<i>Павлова Регіна</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ ПІДЛІТКІВ.....	72
<i>Павловська Катерина</i> САМОТНІСТЬ: ДІАГНОСТИЧНІ ОЗНАКИ ТА ХАРАКТЕР СОЦІАЛЬНИХ ДІЙ (ДОШКІЛЬНИЙ ВІК).....	74
<i>Павлушенко Анна</i> ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОЯВУ ПСИХОЛОГІЧНОГО ФЕНОМЕНУ ТРИВОЖНОСТІ.....	80
<i>Пастушок Ірина, Юрчук Олексій</i> ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПСИХОФІЗИЧНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	83
<i>Петрейко Юлія</i> ГРА ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	87

<i>Петрик Максим</i> АНАЛІЗ ПРОГЕННИХ РИЗИКІВ У МЕЖАХ ВОЛИНСЬКОГО ПОЛІССЯ ЗА ДАНИМИ ДИСТАНЦІЙНОГО ЗОНДУВАННЯ ЗЕМЛІ (НА ПРИКЛАДІ КЛЮЧОВОЇ ДІЛЯНКИ «ЗАЛАЗЗЯ»).....	90
<i>Поліщук Валентина</i> ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ (теоретичний аспект).....	93
<i>Рибачек Софія</i> ФОРМИ НАВЧАННЯ ТА ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ.....	95
<i>Руденко Сергій</i> ОСОБЛИВОСТІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПОРУШЕННЯМИ ПСИХОФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ.....	98
<i>Савсюк Валентин</i> ВИХОВАННЯ АЛЬТРУЇСТИЧНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ В УМОВАХ СУЧАСНОСТІ.....	100
<i>Сова Ярослава</i> ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОЦЕСІВ АКУЛЬТУРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ТРУДОВИХ МІГРАНТІВ ДО УМОВ ІНКУЛЬТУРАЛЬНОГО ПРОСТОРУ.....	102
<i>Сосонюк Олеся</i> ІНДИВІДУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЯЦІЇ І САМОРЕГУЛЯЦІЇ ПОВЕДІНКИ ОСОБИСТОСТІ ПІДЛІТКА.....	105
<i>Стеблюк Яна</i> ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ.....	107
<i>Тимчак Світлана</i> ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ КОГНІТИВНОЇ СФЕРИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ АУТИЗМОМ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	110
<i>Ушаков Михайло</i> ОСВІТНІЙ ЗАКЛАД ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ.....	112
<i>Федорук Іванна</i> ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ В ПРОЦЕСІ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ.....	115
<i>Шершень Ангеліна</i> ВПЛИВ СОЦІАЛЬНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	117

Частина 2.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КРЕАТИВ: «СТУДЕНТСЬКИЙ ДАРУНОК УКРАЇНСЬКИМ ДІТЯМ» (авторські казки)

<i>Боярчук Мар'яна</i> У ЄДНОСТІ СИЛА.....	124
<i>Грабовська Світлана</i> ВУЛИК.....	125
<i>Глушак Ольга</i> ПРО ОЛЕГА, ОЛЕНКУ ТА ДРАКОНА.....	126
<i>Демидчук Раїса</i> ВІДВАЖНІ ДРУЗІ.....	127

<i>Демчук Діана</i> КАЗКА ПРО НЕЗВИЧАЙНІ СКАРБИ І КРАСУ.....	128
<i>Ковалець Вікторія</i> РИБКА – ПОМІЧНИЦЯ.....	131
<i>Прокопчук Наталя</i> ЯК ОЛЕНЯТКО БІСКВІТИК ДОПОМОГЛО ВОВЧИКУ.....	133
<i>Свиридюк Марія</i> МАЛЕНЬКЕ ЗАЙЧЕННЯ (терапевтична казка для невпевнених дітей).....	134
<i>Шпак Яна</i> КАЗКА ПРО ДОБРОГО ПЕТРИКА.....	135
<i>Клімчук Марта</i> ГЕРОЇ ТАКОЖ ПЛАЧУТЬ.....	138

Наукове видання

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 5

Упорядники:

проф. Павелків Р. В., проф. Корчакова Н. В.

Підписано до друку 23.06.2022 р.

Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 13,4. Замовлення № 27042015 Наклад 300

м. Рівне, вул. 16 Липня, 38; тел./факс (0362)62-03-97
e-mail: oberegi97@ukr.net

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта видавничої справи
ДК №270 від 07.12.2000 р.

Надруковано в друкарні видавництва «Волинські обереги».

Студентський дайджест: зб. наук. матеріалів здобувачів вищої освіти. Вип. 5 / упоряд.:
Р. В. Павелків, Н. В. Корчакова. – Рівне : РДГУ, 2022. – 143 с.